

Ændringsforslag under Nr. 133 til § 392 (se Tillæg B. Sp. 90) af *Udvalget*, § 392 (se Tillæg A. Sp. 1966), saaledes ændret, Ændringsforslaget under Nr. 134 til § 393 (se Tillæg B. Sp. 90) og § 393 (se Tillæg A. Sp. 1967), saaledes ændret, *vedtoges* uden Afstemning.

Ændringsforslag under Nr. 135 til Overskriften over Kapitel 37 (se Tillæg B. Sp. 90) af *Udvalget*

ansaa *vedtaget* som Følge af Afstemning over Nr. 1.

§§ 395—404 (se Tillæg A. Sp. 1968—71)

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag under Nr. 136 til § 405 og under Nr. 137 til § 406, begge af *Udvalget* (se Tillæg B. Sp. 90) samt §§ 405—06 (se Tillæg A. Sp. 1972—73), saaledes ændrede, og §§ 407—410 (se Tillæg A. Sp. 1974)

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag under Nr. 138 til § 411 af *Udvalget* (se Tillæg B. Sp. 90), § 411 (se Tillæg A. Sp. 1975), saaledes ændret, og §§ 412—426 (se Tillæg A. Sp. 1975—81)

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag under Nr. 139 til § 427 af *Udvalget* (se Tillæg B. Sp. 91), § 427 (se Tillæg A. Sp. 1981), saaledes ændret, og §§ 428—39 (se Tillæg A. Sp. 1982—85)

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag under Nr. 140 til § 440 af *Udvalget* og under Nr. 141 af *samme* til § 441 (se Tillæg B. Sp. 91) samt §§ 440 og 441 (se Tillæg A. Sp. 1985), saaledes ændrede,

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag under Nr. 142 af *Udvalget* om, at Kapitel 42, §§ 446—53, udgaar, var afgjort under første Afsnit.

Ændringsforslag under Nr. 234 til § 665 (se Tillæg B. Sp. 99) af *Udvalget* og § 665 (se Tillæg A. Sp. 2091), saaledes ændret,

vedtoges uden Afstemning.

Formanden: Dermed er Forhandlingen af dette Afsnit til Ende, og vi gaa til det næste Afsnit, som omfatter 2den Bogs fjerde Afsnit §§ 454—662 med Ændringsforslag Nr. 143 og de samme dermed hørende Ændringsforslag under Nr. 7, 9, 10, 12, 13, 15, 16, 23, 24, 26, 52, 53, 59, 68, 72, 74, 76, 89, 144—233, 235, 246 og 265.

Ordføreren (Nellemann): Det er altsaa det Spørgsmaal, som ogsaa under 1ste Behandling spillede en Rolle, nemlig om vi skulle vedblive som hidtil at betragte Foged-, Skifte- og Auktionsforretninger som judicielle Forretninger, eller de skulle gaa over til at blive administrative Forretninger. Flertallet har været af den Formening, som allerede blev udtalt under 1ste Behandling, at disse Forretninger efter deres Natur maa anses for at være en Del — og en meget vigtig Del — af Retsplejen. Vi kunne derfor heller ikke betvivle, at naar Grundloven bruger Udtrykket Retspleje i Modsætning til Forvaltning f. Eks. i §§ 70—71, henholdende sig til den Sprogbrug, som den Gang var gængs og almindelig, har den under Retsplejen indbefattet disse Forretninger. De angaa jo altid Spørgsmaal, som gaa ud paa, hvorledes den ene Borgers private Rettigheder skulle gøres gældende over for den andens, men at saadanne Spørgsmaal skulde kunne afgøres ad administrativ Vej, har neppe nogen Sinde været Grundlovens Tanke. Dette gælder i høj Grad om Eksekution og den i nøje Forbindelse dermed staaende Tvangsauktion og ogsaa om Skiftevesænet. Thi selv om man sondrer en Del Spørgsmaal ud fra Skifteproceduren og henviser dem til særskilt Behandling som egne Retssager, er der dog mangfoldige andre Spørgsmaal, som ville opstaa under Skiftebehandlingen, som i Følge deres Natur ere judicielle og lige saa vigtige for Parterne som egentlige Retssager. Hertil vil jeg f. Eks. regne saadanne Spørgsmaal som, om overhovedet offentlig Skiftebehandling skal finde Sted, eller om Parterne ere berettigede til at skifte selv, eller saadanne Spørgsmaal som, om Betingelserne for at skride til Skifte ere til Stede, f. Eks. lige over for en Enke, der kræver Ret til at sidde i uskiftet Bo. Endvidere saadanne Spørgsmaal som, om en Mand kan erklæres fallit, et Spørgsmaal, der i Følge sin Natur hører til de allervigtigste, der er ikke noget, der i den Grad kan gribe forstyrrende ind i en Mands hele Livsstilling som det at blive